

Iránymutatások

A CSDR 9. cikke szerinti internalizált kiegyenlítésről szóló beszámolóhoz

Iránymutatások a CSDR 9. cikke szerinti internalizált kiegyenlítésről szóló beszámolóhoz

I. Hatály

Alanyi hatály

1. Ezek az iránymutatások a CSDR 11. cikkének ¹ megfelelően kijelölt illetékes hatóságokra, továbbá a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 11) pontjában meghatározott kiegyenlítési internalizálóokra vonatkoznak.

Tárgyi hatály

2. Ezeket az iránymutatásokat az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámolóhoz és az ESMA és az illetékes hatóságok közötti információcseréhez kell alkalmazni az internalizált kiegyenlítésre vonatkozóan, a CSDR 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

Időbeli hatály

3. Ezek az iránymutatások az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) honlapján, az EU valamennyi hivatalos nyelvén történő közzétételükkel 30/04/2019 lépnek hatályba.

II. Fogalommeghatározások

4. Az iránymutatásokban használt fogalmak a központi értéktárakról szóló rendeletben és a Bizottság (EU) 2017/391 felhatalmazáson alapuló rendeletében ² használtakkal megegyező jelentéssel bírnak.

III. Cél

5. Az iránymutatások célja a CSDR 9. cikkének, továbbá a Bizottság (EU) 2017/391 felhatalmazáson alapuló rendeletének ³ közös, egységes és következetes alkalmazása, ideértve az ESMA és az illetékes hatóságok közötti információcserét az internalizált kiegyenlítésre vonatkozóan.

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv és a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1–72. o.).

² A Bizottság (EU) 2017/391 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. november 11.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az internalizált kiegyenlítésekről szóló jelentések tartalmát pontosító szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

³ A Bizottság (EU) 2017/393 végrehajtási rendelete (2016. november 11.) az internalizált kiegyenlítésről szóló információk bejelentéséhez és továbbításához alkalmazandó táblákra és eljárásokra vonatkozó végrehajtás-technikai standardoknak a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban történő megállapításáról (HL L 65., 2017.3.10., 116–144. o.)

IV. Megfelelési és beszámolási kötelezettségek

4.1. Az iránymutatások jogállása

6. Ez a dokumentum az ESMA-rendelet 16. cikkének megfelelő iránymutatásokat tartalmaz⁴. Az ESMA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoknak és a pénzügyi szereplőknek mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
7. Az iránymutatások hatálya alá eső illetékes hatóságoknak úgy kell betartaniuk az iránymutatások rendelkezéseit, hogy azokat saját nemzeti jogi vagy felügyeleti keretrendszerükbe építik be, ideértve azt is, amikor adott iránymutatások elsősorban a pénzügyi szereplőknek szólnak. Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak felügyelet révén kell biztosítaniuk, hogy a pénzügyi piaci szereplők betartsák az iránymutatásokat.

4.2 Beszámolási kötelezettségek

8. Azok a hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek ezeknek az iránymutatásoknak a címzettjei, az iránymutatásoknak az ESMA honlapján, az EU valamennyi hivatalos nyelvén történő közzétételét követően két hónapon belül kötelesek értesíteni az ESMA-t, hogy megfelelnek-e, illetve meg kívánják-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és meg kell indokolniuk, ha nem felelnek meg az iránymutatásoknak. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, a hatáskörrel rendelkező hatóságot az iránymutatásoknak nem megfelelő hatóságnak tekintik. Az értesítésekhez használandó sablon az ESMA weboldalán található. Ha elkészült, az értesítést az ESMA részére, az alábbi e-mail-címre kell elküldeni: csdr.data@esma.europa.eu.
9. A kiegyenlítési internalizálók nem kötelesek bejelenteni, hogy betartják-e ezeket az iránymutatásokat.

---

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír- és Piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

V. Iránymutatások az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámolóhoz

5.1 A kiegyenlítési internalizálók által szolgáltatandó adatok terjedelme

10. A következő jellemzők mindegyikének jelen kell lenniük ahhoz, hogy a kiegyenlítési megbízás az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló része legyen:

- a) a kiegyenlítési internalizáló átveszi az ügyféltől az értékpapírügylet kiegyenlítésére vonatkozó kiegyenlítési megbízást, és a kiegyenlítési megbízást nem továbbítja teljes egészében az értékpapírállomány-lánc egy másik szervezetének;
- b) a kiegyenlítési megbízás eredményeként vagy feltételezhető eredményeként az értékpapírok átkerülnek az egyik értékpapírszámláról egy másikra a kiegyenlítési internalizáló könyveiben anélkül, hogy párhuzamos külső értékpapírmozgásra kerülne sor értékpapírállomány-láncban.

11. Az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló terjedelmébe tartozónak tekintendő ügyletek és műveletek fajtái a következők:

- a) értékpapírok adásvétele (ideértve az értékpapírok elsődleges piaci adásvételét);
- b) fedezetkezelési műveletek (ideértve a három szereplős fedezetkezelési műveleteket vagy az automatikus fedezettségi műveleteket);
- c) értékpapírkölcsön-ügyletek;
- d) repóügyletek;
- e) különböző befektetési alapok számlái közötti értékpapírtranszferek (a jogi személyiséggel rendelkező és a jogi személyiség nélküli alapokat ügyleteknek kell tekinteni);
- f) transzfermegbízások kiegyenlítési internalizáló általi végrehajtása saját számláján, ha azok a kiegyenlítési internalizáló és az ügyletek közötti értékpapírügyletekből származnak;
- g) értékpapírtranszfer ugyanazon ügyfél két értékpapírszámlája között;
- h) a 2002/47/EK irányelv⁵ (FCD) 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi fedezetről szóló megállapodás;

---

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EU irányelve (2002. június 6.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 168., 2002.06.27., 0043–0050. o.)

- i) a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi fedezetről szóló megállapodás, számlák közötti értékpapírtranszferek esetén;
  - j) átalakítás formájában jelentkező vállalati intézkedések flow-val kapcsolatban.
12. Az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló terjedelmébe nem tartozóknak tekintendő ügyletek és műveletek fajtái a következők:
- a) az állományon alapuló társasági események, mint például a pénzeszköz-kifizetések (például készpénzes osztalék, kamatfizetés), értékpapír-felosztások (például tőkeosztalék, bónusz), reorganizációk (például konverzió, részvényfelosztás, visszavásárlás, pályázati kiírás);
  - b) jogosultságkompenzáció (market claim) formájában jelentkező, folyamaton alapuló (on flow) társasági események;
  - c) elsődleges piaci műveletek, az értékpapírok első létrehozatalának folyamatára utalva;
  - d) befektetésialap-egységek létrehozása és visszaváltása;
  - e) értékpapírügyletekhez nem kapcsolódó, tisztán készpénzes kifizetések;
  - f) kereskedési helyszínen végrehajtott és a kereskedési helyszín által központi szerződő félhez elszámolásra vagy központi értéktárhoz kiegyenlítésre transzferált ügyletek.
13. A kiegyenlítési internalizáló beszámoló mindazon elszámolási megbízásokról, amelyek megfelelnek a jelen iránymutatásokban rögzített feltételeknek, függetlenül a kiegyenlítési internalizáló által végrehajtott bármely nettósítástól. A központi szerződő fél által végrehajtott nettósítás nem tartozik az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló terjedelmébe.
- Lásd a mellékletben szereplő példákat.
14. Az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló terjedelmébe tartozóknak tekintendő pénzügyi instrumentumok fajtái a következők:
- a) az Európai Unióban engedéllyel rendelkező központi értéktárakban kezdetben nyilvántartásba vett vagy központilag nyilvántartott pénzügyi instrumentumok, vagyis azok a pénzügyi instrumentumok, amelyek vonatkozásában az Európai Unióban engedéllyel rendelkező központi értéktár kibocsátó központi értéktárként jár el;
  - b) azok a pénzügyi instrumentumok, amelyeket az Európai Unióban engedéllyel rendelkező központi értéktár nyilvántartásba vett, és amelyek vonatkozásában az Európai Unióban engedéllyel rendelkező központi értéktár befektető központi értéktárként jár el, abban az esetben is, ha a pénzügyi instrumentumokat nem az

Európai Unióban engedéllyel rendelkező központi értéktárak vették kezdetben nyilvántartásba vagy tartották nyilván központilag.

15. A Bizottság (EU) 2017/391 felhatalmazáson alapuló rendelete 2. cikke (1) bekezdése g) pontjának ix.) alpontjában említett „egyéb pénzügyi instrumentumok” közé tartoznak azok a pénzügyi instrumentumok, amelyeket nem lehet besorolni a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában kifejezetten említett típusok egyikébe sem, és amelyek eleget tesznek a jelen iránymutatásokban foglalt feltételeknek.

5.2 Az illetékes hatóságoknak beszámolási kötelezettséggel tartozó szervezetek

16. Internalizált kiegyenlítésre az értékpapírállomány-lánc különböző szintjein (globális vagyonkezelők, alletétkezelők stb.) kerülhet sor. A beszámolóknak azt a szintet kell tartalmaznia, ahol a kiegyenlítésre sor kerül. Minden kiegyenlítési internalizálónak kizárólag a könyveiben internalizált kiegyenlítésről kell beszámolnia.

17. A kiegyenlítési internalizálónak a CSDR 9. cikkének (1) bekezdése szerinti információkat kell elküldenie a kiegyenlítési internalizáló letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának az alábbi beszámolóiban:

- a) egy beszámoló a letelepedési helye szerinti tagállamban végzett tevékenységéről (ideértve fióktelepei tevékenységét is a tagállamban);
- b) külön jelentés fióktelepei tevékenységéről tagállamonkénti bontásban;
- c) egy jelentés fióktelepei tevékenységéről harmadik országokban;

Lásd a következő példát:

A tagállamban letelepedési hellyel rendelkező kiegyenlítési internalizálónak, amelynek két fióktelepe van A tagállamban, egy B tagállamban, kettő C tagállamban, egy D harmadik országban és kettő E harmadik országban, négy beszámolót kell küldenie az A tagállamban található illetékes hatóságnak a következők szerint:

- a) egyet az A tagállamban folytatott tevékenységéről, ideértve a fióktelepei tevékenységét ebben a tagállamban (az A tagállam országkódjának megjelölésével);
- b) egyet a B tagállamban található fióktelepe tevékenységéről (a B tagállam fióktelep-országkódjának megjelölésével, az A tagállam kiegyenlítési internalizáló-országkódjának megjelölésén kívül);

- c) egyet a C tagállamban található két fióktelepe tevékenységéről (a C tagállam fióktelep-országkódjának megjelölésével, az A tagállam kiegyenlítésiinternalizáló-országkódjának megjelölése mellett);
- d) egyet a D és az E harmadik országban található fiókirodái tevékenységéről (a TS fiókiroda-országkódjának megjelölésével, az A tagállam kiegyenlítésiinternalizáló-országkódjának megjelölésén kívül).

18. Azoknak a tagállamoknak az illetékes hatóságai, ahol harmadik országbeli gazdálkodó szervezetek fióktelepei könyveikben internalizálják a kiegyenlítési megbízásokat, biztosítsák, hogy ezek a fióktelepek bocsássák rendelkezésükre a CSDR 9. cikkének (1) bekezdése szerinti információkat az egyes tagállamokban folytatott tevékenységükről készített konszolidált beszámolóban.

Lásd a következő példát:

Harmadik országban letelepedési hellyel rendelkező kiegyenlítési internalizálónak egy fióktelepe van A tagállamban és kettő B tagállamban. A következőket kell alkalmazni:

- a) Az A tagállam illetékes hatósága biztosítsa, hogy az A tagállamban működő fióktelep internalizált kiegyenlítési tevékenységéről beszámolót kapjon.
- b) A B tagállam illetékes hatósága biztosítsa, hogy a B tagállamban működő két fióktelepe internalizált kiegyenlítési tevékenységéről beszámolót kapjon.

5.3 Adatszolgáltatási paraméterek

19. Az illetékes hatóságok biztosítsák, hogy a kiegyenlítési internalizálók jelentése tartalmazza az ISIN-kód (nemzetközi értékpapírkód) első két karakterét.

A Bizottság (EU) 2017/391 felhatalmazáson alapuló rendelete 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően a kiegyenlítési internalizáló a kibocsátó központi értéktár jogszemély-azonosítóját (LEI) is kitölti; előfordulhat, hogy az ISIN ugyanazon két karakterével azonosított értékpapírok vonatkozásában több kibocsátó központi értéktár is érintett. A kiegyenlítési internalizálónak a kibocsátó központi értéktár országkódját nem kell kitöltenie, mivel azt az ESMA CSDR IT-rendszere határozza meg.

20. A kiegyenlítési internalizáló vegye figyelembe mindegyik internalizált kiegyenlítési megbízást az összesített számadatokban (vagyis az ügyletek mindkét oldalát ismertető beszámolóban).

21. A volumeneket a kiegyenlítési megbízások számában kell kifejezni.

22. Amennyiben a beszámolóval érintett negyedév során a kiegyenlítési megbízást a tervezett kiegyenlítési időpontot követő több napon át sem egyenlítik ki, azt „meghiúsult”-ként kell jelenteni, figyelembe véve a meghiúsulás minden egyes napját.

Akkor kell „kiegyenlített”-ként jelenteni, ha a beszámolóval érintett negyedév során kiegyenlítették.

Lásd a következő példát: Ha a beszámolóval érintett negyedév során 100 eurós kiegyenlítési megbízást 3 napig nem egyenlítik ki, majd kiegyenlítik, azt a következőképpen kell a beszámolóban szerepeltetni (az ügyletek mindkét oldalát ismertető beszámolót illetően):

Kiegyenlítve		Meghiúsult		Összesen	
Volumen	Érték (EUR)	Volumen	Érték (EUR)	Volumen	Érték (EUR)
2	200	6	600	8	800

23. A Bizottság (EU) 2017/393 végrehajtási rendelete 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően, (i) az első beszámoló a 2019. április 1-je és 2019. június 30. közötti időszakra vonatkozik, és (ii) a kiegyenlítési internalizálónak 2019. július 12-ig kell elküldenie beszámolóját az illetékes hatóságoknak.

5.4 Az internalizált kiegyenlítésről szóló beszámoló illetékes hatóság által az ESMA részére történő benyújtásának folyamata azon beszámolók alapján, amelyeket az illetékes hatóságok a kiegyenlítési internalizálóktól kapnak

24. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a kiegyenlítési internalizálók az adatokat a CSDR 9. cikkének megfelelően, XML-formátumban bocsátják rendelkezésre, az ESMA által közzé teendő, elfogadott ISO 20022 XML Schema Definition (XSD) verziónak megfelelően, amelyet ezt követően az illetékes hatóságoknak az ESMA részére történő adatszolgáltatáshoz kell használniuk.

25. Az illetékes hatóságok benyújtják az ESMA részére a kiegyenlítési internalizálóktól kapott beszámolókat azt követően, hogy hitelesítették őket.

26. Miután az ESMA speciális IT-rendszere elvégezte a hitelesítést, például az adattovábbítás hitelesítésére vonatkozó szabályok (pl. nem hibás fájl), adatformátum hitelesítésére vonatkozó szabályok (pl. megfelel az ISO-20022 XSD sémának), továbbá az adattartalom hitelesítésére vonatkozó szabályok (pl. a kiegyenlített volumen és a ki nem egyenlített volumen összegének meg kell egyeznie a teljes volumennel), az illetékes hatóság visszajelzést tartalmazó fájlt kap, amely megerősíti az átvételt vagy értesít a hitelesítési hibákról.

27. Ha az ESMA hitelesítési hibákról küld értesítést, az illetékes hatóság a kiegyenlítési internalizálóval ellenőrzi az adatokat és visszajelzést küld az ESMA-nak. Ha szükséges, az illetékes hatóság benyújtja a javított adatokat az ESMA részére.

5.5 Az internalizált kiegyenlítésből fakadó lehetséges kockázatokról készített beszámoló illetékes hatóság által az ESMA részére történő benyújtásának folyamata

28. Az illetékes hatóság az ESMA rendelkezésére bocsátja az internalizált kiegyenlítésből fakadó lehetséges kockázatokra vonatkozó információkat a CSDR 9. cikkének megfelelően, az ESMA biztonságos webes felületén található webes adatbeviteli nyomtatvány segítségével, amelyet manuálisan kell kitölteni, és amelynek segítségével azonosítani lehet a végfelhasználót.
29. Az illetékes hatóságnak érvényes inputot kell megadnia a hibás mezőn, ha adathibát azonosítanak a beviteli nyomtatványon elvégzett hitelesítést követően, amikor az illetékes hatóság benyújtja a webes adatbeviteli nyomtatványt.

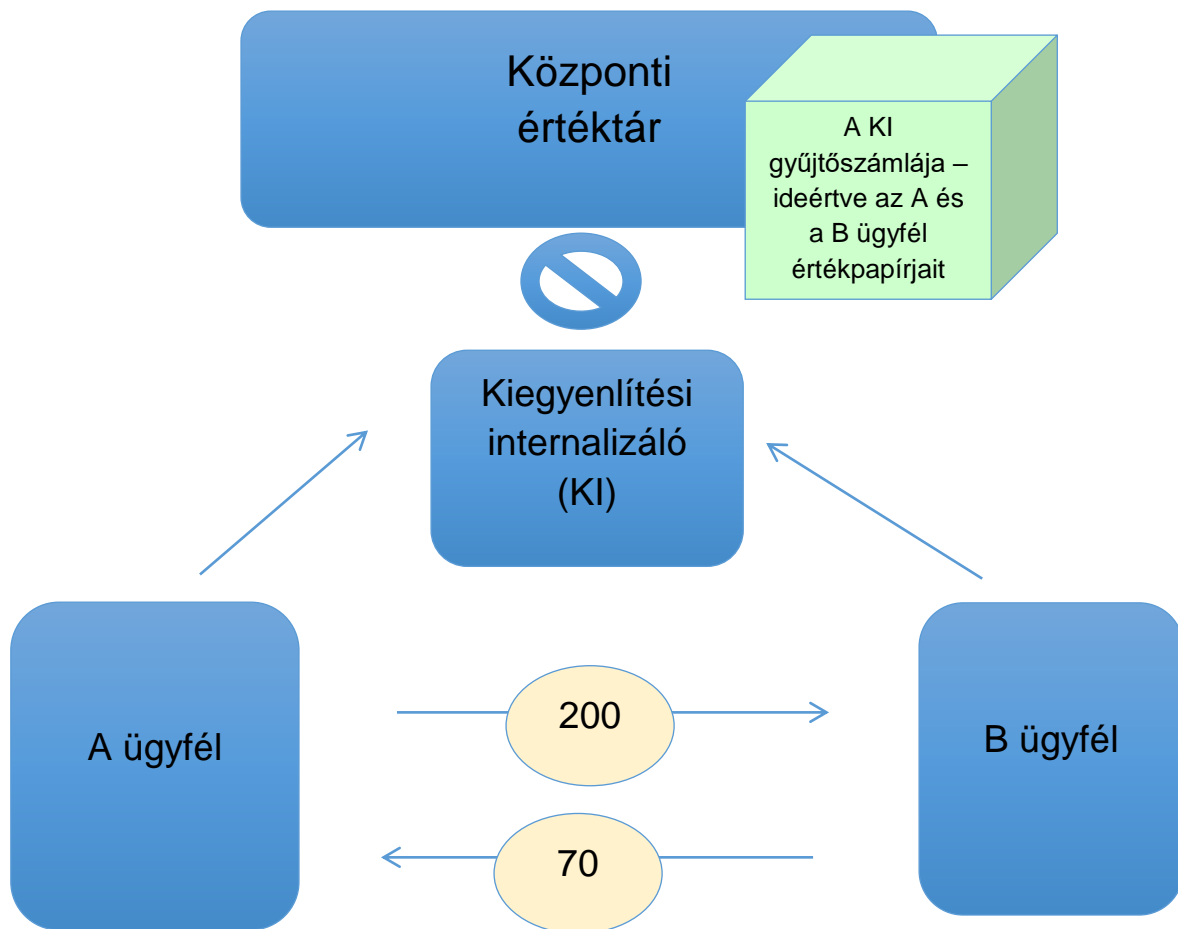
5.6 Az illetékes hatóságok hozzáférése az adatokhoz

30. Minden illetékes hatóságnak hozzá kell tudnia férni az általa az ESMA-nak szolgáltatott adatokhoz és a joghatóságához kapcsolódó más illetékes hatóságok által szolgáltatott adatokhoz is (a relevanciát a kiegyenlítési internalizáló és a fióktelepek országkódja, a kibocsátó központi értéktár jogiszemély-azonosítója és országkódja, továbbá az ISIN első két karaktere határozza meg). Valamennyi illetékes hatóság hozzáfér harmadik országok értékpapírjainak adataihoz.

Mellékletek az Iránymutatásokhoz – forgatókönyv-diagramok és beszámolóminták

A következő lista nem szükségszerűen teljes körű.

1. FORGATÓKÖNYV – A kiegyenlítő internalizáló (KI) egy gyűjtőszámlával rendelkezik a központi értéktárban, ideértve az A és a B ügyfél értékpapírjait is. A KI nem küld megbízást a központi értéktárnak a KI által az ügyfelektől kapott megbízásokkal kapcsolatban.

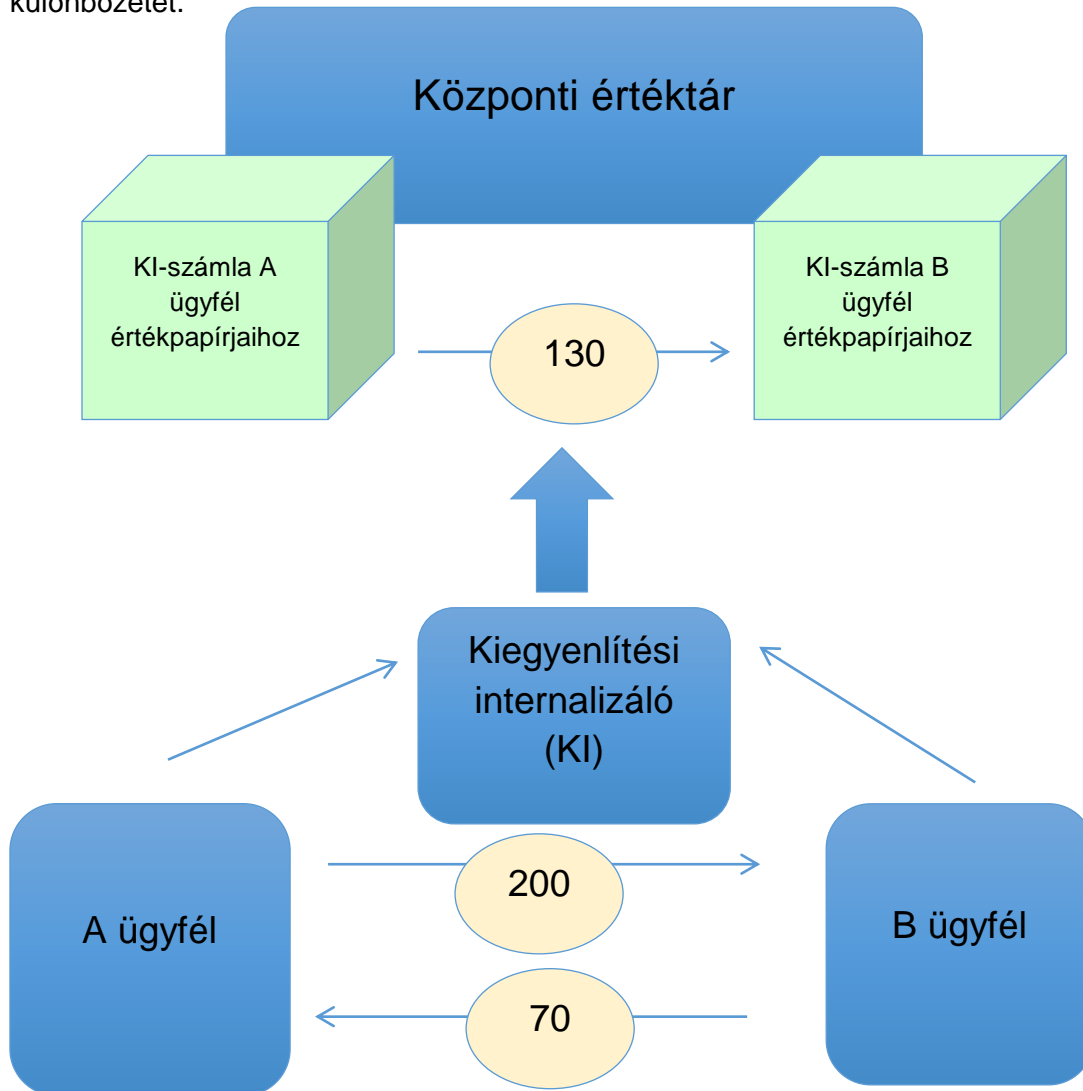

A beszámolás példái⁶: (A KI beszámolót készít valamennyi internalizált kiegyenlítési megbízásról, függetlenül minden lehetséges nettósítástól) – A KI 4 megbízásról készít beszámolót: **200x2** és **70x2**

- 1) A ügyfél 200 értékpapírt szállít le B ügyfélnek.
- 2) B ügyfél 200 értékpapírt kap A ügyféltől.
- 3) B ügyfél 70 értékpapírt szállít le A ügyfélnek.
- 4) A ügyfél 70 értékpapírt kap B ügyféltől.

⁶ Az egyszerűség kedvéért a példák kizárólag az értékpapírlábakat vizsgálják meg.

2. FORGATÓKÖNYV – A kiegyenlítési internalizáló (KI) két értékpapírszámlával rendelkezik a központi értéktárban, az egyik az A ügyfél értékpapírjaihoz, a másik a B ügyfél értékpapírjaihoz szükséges. A KI megbízást küld a központi értéktárnak, hogy a központi értéktár egyenlítse ki a KI-hoz a KI ügyfeleitől beérkezett megbízásokkal kapcsolatos nettó különbözetet.

A beszámolás példái⁷: (A KI beszámolót készít valamennyi internalizált kiegyenlítési megbízásról, függetlenül minden lehetséges nettósítástól) – A KI 4 megbízásról készít beszámolót (arra a részre vonatkozóan, amelyet nem nyújtottak be kiegyenlítésre a központi értéktárban): **70x4**

- 1) B ügyfél 70 értékpapírt szállít le A ügyfélnek.

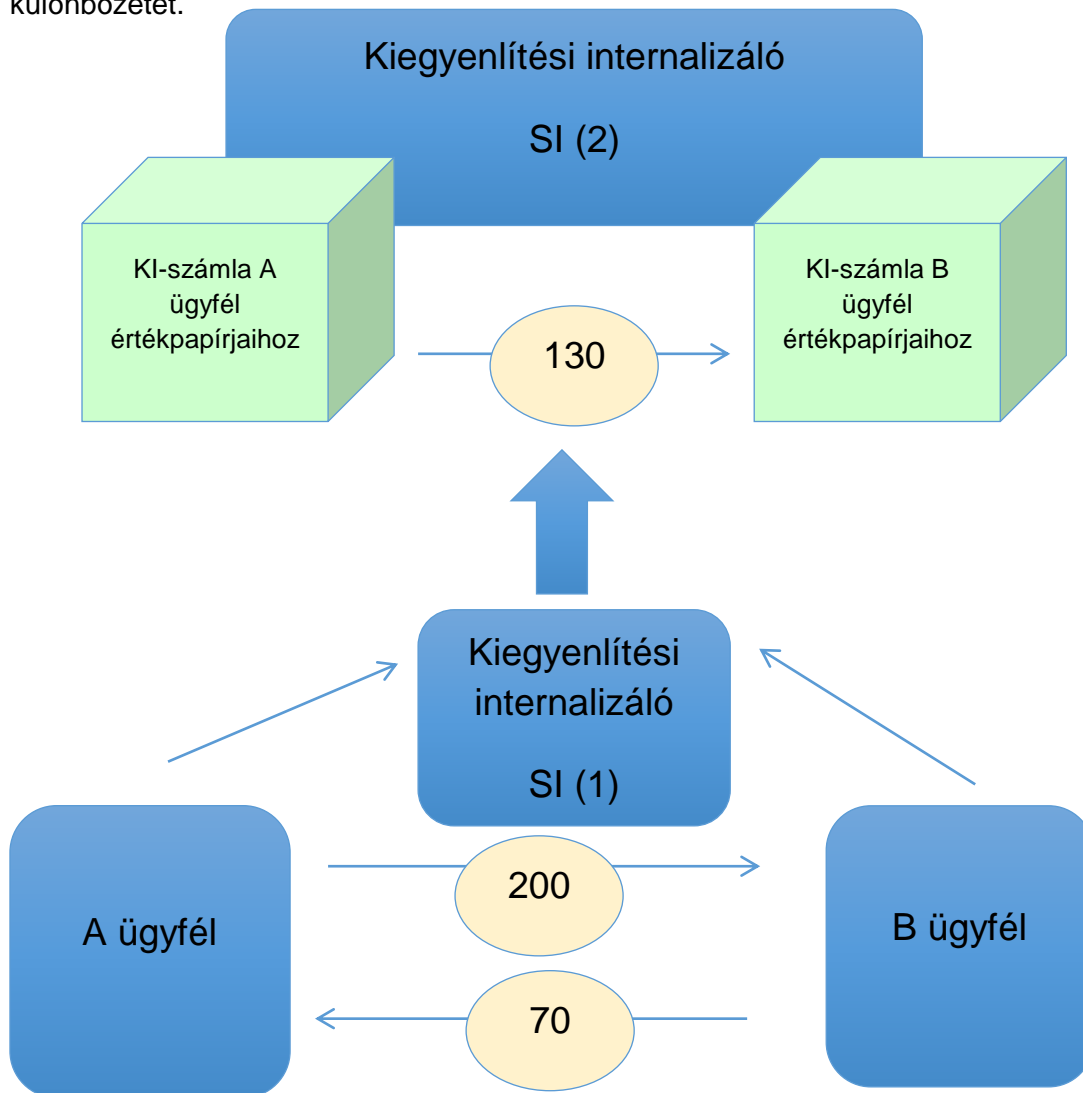
⁷ Az egyszerűség kedvéért a példák kizárólag az értékpapírlábakat vizsgálják meg.

- 2) A ügyfél 70 értékpapírt kap B ügyféltől.
- 3) A ügyfél 70 értékpapírt szállít le B ügyfélnek.
- 4) B ügyfél 70 értékpapírt kap A ügyféltől.

Magyarázat:

- A KI által jelentendő 4 megbízásra vonatkozóan:
  - o 2 megbízás megfelel az értékpapírok B-től A-hoz történő, az ábrán látható transzferének.
  - o A fennmaradó 2 megbízást nem mutatja kifejezetten az ábra. Azok a 200 értékpapír A-tól B-hez történő transzferének részei.
- Azaz: a 200 értékpapír A-tól B-hez történő transzferét két részre bontják:
  - o az első részt (130) a központi értéktár szintjén kezelik, nem szükséges internalizált kiegyenlítésként jelenteni.
  - o A fennmaradó 70-et a KI szintjén internalizált kiegyenlítésnek tekintik, így azokat a KI-nek jelentenie kell (kétszer figyelembe vett, kétszeresen (el)számolt).

3. FORGATÓKÖNYV– A kiegyenlítési internalizáló (KI 1) két értékpapírszámlával rendelkezik egy másik kiegyenlítési internalizálónál (KI 2), az egyik az A ügyfél értékpapírjaihoz, a másik a B ügyfél értékpapírjaihoz szükséges. A KI 1 megbízást küld a KI 2-nek, hogy a KI 2 egyenlítse ki a KI 1-hoz a KI 1 ügyfeleitől beérkezett megbízásokkal kapcsolatos nettó különbözetet.

Beszámolóminták⁸ (az ügyletek mindkét oldalát figyelembe véve):

- A KI 1 4 megbízást szerepeltet a beszámolójában: **70x4**
  - 1) A ügyfél 70 értékpapírt szállít le B ügyfélnek.
  - 2) B ügyfél 70 értékpapírt kap A ügyféltől.
  - 3) B ügyfél 70 értékpapírt szállít le A ügyfélnek.
  - 4) A ügyfél 70 értékpapírt kap B ügyféltől.

⁸ Az egyszerűség kedvéért a példák kizárólag az értékpapírlábakat vizsgálják meg.

- A KI 2 2 megbízást szerepeltet a beszámolójában: **130x2**
  - 1) A ügyfél 130 értékpapírt szállít le B ügyfélnek.
  - 2) B ügyfél 130 értékpapírt kap A ügyféltől.

Magyarázat

- A KI 1 által jelentendő 4 megbízásra vonatkozóan:
  - o 2 megbízás megfelel az értékpapírok B-től A-hoz történő, az ábrán látható transzferének.
  - o A fennmaradó 2 megbízást nem mutatja kifejezetten az ábra. Azok a 200 értékpapír A-tól B-hez történő transzferének részei.
- Azaz: a 200 értékpapír A-tól B-hez történő transzferét két részre bontják:
  - o az első részt (130) a KI 2 szintjén kezelik, és a KI 2-nek internalizált kiegyenlítésként kell jelentenie (kétszer figyelembe vett, kétszeresen (el)számolt).
  - o A fennmaradó 70-et a KI 1 szintjén internalizált kiegyenlítésnek tekintik, így azokat a KI 1-nek jelentenie kell (kétszer figyelembe vett, kétszeresen (el)számolt).